

صحت در حضور جمع

معمولاً مدیران باید گاهی در جمع صحبت کنند. ممکن است هر چند گاه یک بار لازم باشد در حضور یک جمع کم و بیش رسمی صحبت کنید یا مطلبی ارائه دهید. ممکن است با اعضای گروه خود یا احتمالاً بیشتر با سایر مدیران، سایر افراد سازمان یا افراد بیرون از سازمان صحبت کنید. موفقیت شما در صحبت برای جمع، عامل عمدۀ ای در پیشرفت شغلی تان است. بعضی مدیران از صحبت کردن در جمع لذت میبرند و بعضی از آن می ترسند. عده‌ی زیادی قبل از آن مضطرب میشوند ولی وقتی زمان آن فرا می‌رسد کار را خوب انجام میدهند. برای مثال هارولد مک میلان که در عصر خود یکی از خطیبان برجسته بود به قول خودش روزهای قبل از ایجاد نطق مهمی در مجلس ڈچار بیماری جسمی میشد. آیا شما از صحبت کردن در جمع مضطرب میشوید؟ باید بشوید. زیرا بدون مقدار معینی اضطراب (حالت عصبی) آدرنالین ترشح نمیشود و ظاهر گرفته و بی روح و خسته کننده ای خواهد داشت. از طرف دیگر اضطراب زیاد نیز باعث خراب شدن کار میشود، بنابراین اضطراب باید کنترل شود. چک لیستهای زیر در داشتن اعتماد به نفس مناسب به شما کمک میکنند. زیرا با چهار جزء اصلی صحبت مفید در جمع مربوط میشوند:

۱. کنترل اضطراب
۲. بررسی شنوندگان
۳. آماده شدن برای سخنرانی
۴. ارائه ی سخنرانی

هر احساسی که نسبت به آن دارید باید بدانید که صحبت در جمع یکی از مهارت‌های لازم مدیریت است و هر چه بیشتر تمرين کنید مهارت شما بیشتر و بیشتر خواهد شد.

کنترل اضطراب

۱. آیا ممکن است به دلیل عوامل زیر عصبی شوید؟ کدامیک بیشتر از همه شمارا ناراحت میکند؟
 - ندانم مردم از من چه انتظاری دارند
 - ترس از اینکه چیز بالرزشی برای گفتن نداشته باشم
 - عدم اطمینان از آنچه که درباره ی آن صحبت میکنم
 - سخنرانی من به خوبی سخنرانی سایرین نباشد
 - ارائه ی حرفهای نامنسجم و هسته کننده
 - اضطراب از احجار در استفاده از وسائل بصری
 - ترس از اینکه وسط صحبت خاموش شوم و نتوانم ادامه بدهم
 - نداشتن صدای خوب برای صحبت کردن
 - احجار به برخورد با عکس العملهای شنوندگان
 - عدم پذیرش شنوندگان
 - سایر عوامل را ذکر کنید

کلید کنترل چنین اضطرابی در:

- أ. شناخت شنوندگان
- ب. آماده کردن متن سخنرانی از قبیل است که چک لیستهای بعدی در باره ی همین دو کلید است.

شناخت شنوندگان

۱. در اینجا پرسشهایی که باید قبل از شروع صحبت برای خودتان مطرح کنید ذکر شده اند
 - چه کسانی مستمع من هستند؟
 - چه تعدادی از آنها حضور خواند داشت؟
 - آیا بعضی از آنها را ازقبل میشناسم؟
 - آنها انتظار شنیدن چه چیزهایی را از من دارند؟
 - از آنچه می شنوند چه استفاده ای خواهند کرد؟
 - آیا قبول دارند که من توانایی لازم را در صحبت کردن درباره ی موضوع دارم؟
 - آیا آنها تمایلی به گوش دادن حرفهای من دارند؟
 - آیا منظور من مطلع کردن آنها از موردی با مقاعده کردن آنهاست؟
 - آیا روشی است که چرا موضوع برای آنها مهم است؟
 - بعضی از آنها تا چه حد ممکن است درباره ی آن بدانند؟
 - آیا ممکن است بعضی از آنها تصور غلطی از آن داشته باشند؟
 - آیا امکان دارد تعدادی از آنها به آن حساس باشند؟
 - آیا امکان دارد عقیده ی بعضی از آنها مخالف عقیده ی من باشد؟
 - آیا میتوانم قبل از اینکه متن صحبت را آماده کنم با بعضی از مستمعان صحبتی بکنم؟

توجه: هیچ وقت بدون دلیل در جمع صحبت نکنید، مگر اینکه بتوانید چیزهایی درباره ی موضوع مطروحه بگویید که شنیدنش برای مستمعان بالارزش باشد.

آماده شدن برای سخنرانی

طمئن شوید که تا حد امکان وقت کافی برای آماده شدن برای صحبت اختصاص داده اید و به خاطر داشته باشید که ایده هایی را که هنگام حمام کردن یا گردش به نظرتان می رسند یادداشت کنید.

۱. فکر کردن درباره ی موقعیت
 - چه موقع باید صحبت کنم؟
 - آیا وقت کافی برای آماده شدن دارم؟
 - سخنرانی چه مدت طول خواهد کشید؟ (سعی کنید بیش از ۴۰ دقیقه پشت سر هم صحبت نکنید، ۲۰ تا ۳۰ دقیقه بازده بیشتری خواهد داشت)
 - آیا ضمن صحبت یا بعد از آن بحث یا سوالی خواهد بود/ میتواند باشد؟
 - آیا افراد دیگری قبل یا بعد از من سخنرانی خواهند کرد؟
 - اگر تعداد افرادی که سخنرانی را گوش میکنند زیاد است میتوانم آنها را جدا کنم و برای هر دسته جداگانه سخنرانی کنم؟
 - در کجا باید صحبت کنم؟
 - وضعیت نشستن شنوندگان نسبت به محلی که من برای صحبت کردن باید در آنجا مستقر شوم چگونه است؟
 - آیا آنها مشکلی در دیدن من و واضح شنیدن صدایم نخواهند داشت؟
 - از چه وسایل کمک بصری میتوان استفاده کرد؟
 - وضعیت رسیدن صدا و نحوه ی نشستن چگونه است؟

- چه کسی در استفاده از وسائل سمعی و بصری به من کمک خواهد کرد؟
- آیا وضعیتهای ذکر شده در فوق برای آنچه میخواهم انجام دهن رضایت‌بخش است (یا میتوانم خودم را با آنها وفق دهم؟)

۲. هدف و محتوا

- هدف اصلی صحبت من چیست - مطلع ساختن، مقاعده کردن، تحریک کردن، آموزش دادن یا هر چیز دیگری؟
- انتظار دارم شنوندگان پس از شنیدن حرفهایم چه کاری (اگر لازم باشد) انجام دهند؟
- بیام کلی من چه خواهد بود؟ (سعی کنید آن را در یک جمله ذکر کنید مثل ماباید یا نباید کنیم با از بین برویم)
- نکات اصلی ای که برای دریافت این پیام بایدمطرح کنم چه هستند؟ (عموماً شنوندگان میتوانند حداقل سه نکته را دریابند)
- آیا تمام اطلاعات مورد نیاز خود را جمع آوری کرده ام؟
- یا باید به کتاب یا سایر مطالب نوشته شده یا افراد رجوع کنم؟
- عنوان بحث من چه خواهد بود؟

۳. تنظیم متن سخنرانی

- چه شواهد و مثال و بحثی به بهترین وجهی عقاید اصلی را توجیه میکند؟
- آیا آنچه را که دربارهٔ موضوع میدانم خیلی فشرده نکرده ام؟
- آیا باید نصیحت معلم پیرم را گوش کنم که میگفت: اول به آنها بگوییم چه چیز میخواهم بگوییم سپس به آنها بگوییم که چه چیزی را به آنها گفته ام؟
- چگونه میتوانم مطمئن باشم که سخنرانی من شروع، میانه و پایان واضحی خواهد داشت؟
- چگونه میتوانم شروع حالی داشته باشم؟
- چگونه نشان دهم که موضوع صحبت با منافع یا تجربهٔ شنوندگان مربوط است؟
- آیا آن را به بعضی از افراد یا محله ها یا واقعی محلى مربوط کنم؟
- آیا بگوییم که چگونه وارد این موضوع شدم؟
- آیا داستان یا قصهٔ کوتاهی را برای روشن شدن موضوع نقل کنم؟
- آیا نظرات افراد با نفوذ را دربارهٔ موضوع ذکر کنم؟
- آیا چند سوال مربوط با موضوع قبلی مطرح کنم؟
- آیا دربارهٔ پیام کلی یا نکات اصلی قبلاً اطلاع دهم؟
- به شنوندگان بگوییم که انتظار دارم چه برداشتی از صحبت من داشته باشند؟
- منطقی ترین مسیر طرح نظرات دربارهٔ نکات اصلی در میان صحبت چیست؟
- چه مثالها، شواهد یا استدلالهایی را برای تقویت صحبتم باید بیاورم؟
- آیا از جملات ربطی برای آگاه کردن شنوندگان از چگونگی ارتباط هر نظر با نظرات قبلی و آنچه بعد ذکر خواهد شد باید استفاده کنم؟
- آیا شناخت من از شنوندگان در انتخاب کلمات مناسب در تفسیر نظراتم به من کمک خواهد کرد؟
- چگونه میتوانم صحبت را به یک نتیجهٔ قانع کننده منتهی کنم؟ آیا باید:

 - نکات اصلی را تکرار کنم؟
 - پیام کلی را در یک جمله بیان کنم؟
 - یک سوال محرك برای شنوندگان مطرح کنم؟
 - خواستار انجام اقدامی از آنها شوم؟

۴. روشها

- آیا قبل از شروع صحبت نوشته ی کوتاهی حاوی خلاصه ی مطالب یا نمونه ی مطالبی که میخواهم در بعضی جاها به آنها اشاره کنم به شنوندگان بدهم؟
- آیا می خواهم از وسایل کمکی مثل فلیپ چارت یا اورهاد پروژکتور استفاده کنم؟
- آیا به شنوندگان اجازه بدهم که در وسط صحبت پرسشها یا نظرات خودرا مطرح کنند؟
- آیا مایلم این کار بعد از تمام شدن سخنرانی انجام شود؟
- آیا از معدودی از دوستان بخواهم سوالات به خصوصی از من بپرسند؟
- برای ارائه ی سخنرانی آیا نظر من:
 - خواندن کلمه به کلمه یک نسخه ی نوشته شده است؟
 - یا به حافظه سپردن تمام مطالب و ارائه ی آن؟
 - یا صحبت از روی یادداشت‌های تفصیلی؟
 - یا استفاده از یادداشت ساختاری (عنوانهای اصلی، عنوانهای فرعی، جمله های کلیدی)؟
 - یا بحث در اطراف خلاصه ای است که قبل از شنوندگان داده ام؟
- اگر فکر میکنم بهتر است متن سخنرانی را بخوانم چطور میتوانم تا حد امکان به آن حالت محاوره ای بدهم؟ مثلا با استفاده از:
 - جملات کوتاه
 - جملات ساده
 - کلمات روزمره (نه عبارتهای طولانی)
 - فقط اصطلاحاتی که برای شنوندگان آشنا هستند
 - حالت محاوره ای جمله
 - ضمایر شخصی (من، ما، شما، و غیره)
 - خوش طبیعی
- اگر میخواهم مطالب را بنویسم چطور میتوانم تا حد امکان آنها را خوانا بنویسم؟ مثلا:
 - تایپ کنم
 - فاصله ی خطوط را دوبرابر معمول بگیرم
 - عنوانها را به طور مشخصی بنویسم
 - فقط روی یک طرف کاغذ بنویسم
 - در کاغذ اندازه ی A4 بنویسم
- یا اگر میخواهم خیلی مطمئن باشم، آیا متن کامل سخنرانی را بنویسم و خلاصه ی آن را به صورت عنوانها و جمله های کلیدی روی کارت‌های شماره دار یا صفحه های کاغذ بنویسم؟
- میتوانم متن سخنرانی را از زبان همسر، یکی از همکاران بشنوم سپس اصلاحات لازم را در آن به عمل آورم؟
- با توجه به شنیدن متن سخنرانی، آیا میتوانم مطمئن باشم که قادرم با دیدن رئوس یادداشت‌ها صحبت کنم؟

ارائه ی صحبت

اگر همه چیزرا به طور کامل مهیا کنید شکست نخواهد خورد اما حتماً موفقیت شما بستگی به نحوه ی ارائه ی سخنرانی نیز دارد.

۱. قبل از شروع مواطبه باشید که:

- تمام یادداشت‌ها، خلاصه ها و وسایل نمایش برای استفاده حاضر باشند
- هر وسیله ی لازم دیگری مثل میکروفون آماده باشد
- درجه حرارت محیط، صندلیها، روشنایی و تهویه مناسب باشد

وقتی شما و شنوندگان آماده هستید:

۲. هدف شما تاثیر گذاشتن اولیه ی مطلوب باشد:

- صبر کنید همه ساکت شوند
- با حرارت و انرژی شروع کنید
- در چشم حضار نگاه کنید
- بدون نگاه کردن به یادداشتها موضوع بحث را مطرح کنید
- بی حرکت و صاف بایستید
- تبسم کنید و آرام، مطمئن و مسلط به نظر بررسید
- مطمئن شوید که صدای شما به انتهای سالن می رسد

۳. محاوره ای صحبت کنید

- تصور کنید برای کسانی صحبت میکنید که همه ای آنها را خوب میشناسید
- شمرده صحبت کنید
- تاکیدها و مکثهای شما طبیعی باشد
- به ترتیب به همه ای افراد نگاه کنید
- مستمعان را سرزنش نکنید
- خوش طبع باشید
- اما سخنرانی را به شوخی نکشانید مگر اینکه شوخیها با بحث مربوط و پسندیده باشند
- سعی کنید خودتان باشید

۴. تاثیر خود را روی مستمعان حفظ کنید

- تماس چشمی با شنوندگان را قطع نکنید
- سر خودرا خیلی روی یادداشتها خم نکنید(به جای آن یادداشتها را بالا بیاورید)
- اگر باید از روی نوشته بخوانید هر قدر که میتوانید سر خودرا بالا نگه دارید
- مواطن علایم تحقیر یا بیقراری شنوندگان باشید
- به هر کدام از این عوامل که میبینید پاسخ دهید
- به سوالات وسط سخنرانی پاسخ ندهید مگر اینکه خودتان بخواهید

اگر با سوالی که پاسخ آن مشکل است مواجه شدید:

- بدون دستپاچه شدن بگویید نمیتوانید به آن سوال پاسخ دهید یا
- بگویید درباره ای ان سوال بعدا با پرسش کننده صحبت خواهید کرد یا
- از شنوندگان بخواهید به سوال پاسخ دهند
- خودتان از سوال کننده سوالی کنید(مثلا بپرسید دلیل طرح این سوال چیست?)
- از شلوغ کردن، تکان دادن زیاد دست یا راه رفتن هنگام سخنرانی بپرهیزید
- هیچ وقت ای، ای او نکنید- بهتر است به جای آن مکثهای کوتاهی بکنید
- مواطن وقت باشید

۵. سخنرانی را با قاطعیت تمام کنید

- ترتیبی دهید که شنوندگان متوجه شوند پایان سخنرانی نزدیک است
- کلمات آخرین جمله را با دقت به خاطر بسپارید
- صحبت را با همان قدرتی که شروع کردید خاتمه دهید

پیشنهاد: هرگز به خاطر اینکه سخنور خوبی نیستید از شنوندگان پوزش نخواهید.

منبع : کتاب چک لیست مدیران

راهنمای علمی برای توسعه ی مهارت های مدیریت

درک رون تری

ترجمه ی عباس دهقانی